

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

16. ČÍSLO / XXXIII. ROČNÍK

24 Kč • 1,10 €

20. DUBNA 2025

Z obsahu:

**Nezapomínejme
na Boží skutky, jinak
ztratíme naději**

Homilie papeže Františka
při velikonoční vigílii
26. března 2016,
bazilika Sv. Petra v Římě
- strana 2 -

Nejslavnější ráno
Zamyšlení nad
liturgickými texty
slavnosti

Zmrtvýchvstání Páně
Bratr Amadeus
- strana 3 -

Blahoslavený Jiljí z Assisi
Libor Rösner
- strana 4 -

**Homilie Mons. Vlastimila
Kročila při národní pouti
ve Svatopetrské bazilice**
- strana 6 -

**Největší rána Země -
prázdny hrob (1)**
Ct. Fulton J. Sheen
- strana 8 -

**Nicejské vyznání víry
slaví 1 700 let**
- strana 9 -

Chléb svaté Zity (18)
Silvia Koscelanská
- strana 10 -

Místo potratu zázrak!
- strana 12 -

*Jean-Baptiste Wicar (1762-1834): Zmrtvýchvstálý Ježíš
s apoštolem Jakubem a sv. Antonínem, katedrála v Ravenně, Itálie*

„Žádné ale. Dary se neodmítají. Nedala jsem tam nic, co by bylo zbytečné.“ Kývla na Rebeccu, aby přinesla koš.

„Pozdravuj doma,“ a Rebecca jí ho položila k nohám.

Zita si dala ranec na vrch koše s popruhy a Rebecca jí ho pomohla naložit na záda.

„Rebecco, prosím tě, postarej se o Marisu, víš, že má ruku stále bolestivou. A dohlédni i na ostatní, aby nezlenivěli.“ Upravila si koš, aby jí lépe seděl na zádech, a rázně vykročila. Čekala ji čtyřkilometrová cesta.

Nebe bylo čisté, bez jediného obláčku. Slunce vysílalo na zem poslední paprsky babího léta a šeptalo, že vládu brzy přenechá barevnému podzimu. Zita kráčela pomalu, koš na zádech jí nedovolil, aby šla rychle, i když se nemohla dočkat, až stane na prahu rodného domu.

Konečně, pousmála se, když vstoupila na dvorek plný květin.

„Zito, počkej!“ Zaslechla známý hlas a otočila se. Strýček Grazian spěchal k domku.

„Vítej, dcerko, přišla ses podívat na maminku?“ A políbil ji na tvář.

„Ano, mám volno, těším se na oba.“ S ruměncem na tváři se mu vymanila z objetí.

Společně vešli dovnitř a hned si všimla, že něco není v pořádku. Maminka ležela v posteli a otec se zamyšleně díval na kříž na stěně.

Sundala ze zad koš. „Maminko, tatínku! Tak ráda vás vidím,“ spěchala k posteli. Nedala znát, že pohled na maminku ji vyděsil. Její zpcené čelo a rty popraskané od horečky nevěstily nic dobrého.

„Dcerko,“ zašeptala Buonissima a prudce se rozkašlala.

Zita se zpytavě podívala na otce.

„Už týden leží v horečkách a nic nepomáhá,“ vzdychl otec. „Možná, že nyní pokřeje.“ Chtěl všechny povzbudit, i když věděl, že pokud se Bůh jednou rozhodne, nic mu už nemůže stát v cestě. A Buonissima opravdu nevypadá dobře.

Strýček Grazian se posadil na stoličku vedle postele a uchopil sestřinu ruku. Tak rád by jí pomohl! Ale nevěděl jak. Jen se modlil a svěřoval ji Bohu.

(Pokračování)

Přeložila -mv- (Redakčně upraveno)

Místo potratu zázrak!

Lékař, který mou dceru přijal, po jejím vyšetření a seznámení se s dřívějšími vyšetřeními prohlásil, že za celou dobu, co pracuje v oboru, se ani v praxi, ani v odborné literatuře s podobným případem neseťkal. Řekl též, že to nelze nazvat jinak než zázrakem.

V únoru roku 2010 má dcera zjistila, že je v požehnaném stavu. Gynekolog, ke kterému šla na prohlídku, její domněnku potvrdil. Dodal nicméně, že srdíčko děťátka netluče, ačkoliv by už tlouct mělo. Poslal ji proto do nemocnice, v níž třikrát absolvovala přípravu na umělý potrat. Díky Bohu k tomuto zákroku nedošlo a všechno dobře dopadlo.

Další tři měsíce probíhaly v pořádku, dítě se vyvíjelo, jak mělo. Mladí manželé prožívali své štěstí a už vybírali pro svou ratolest jméno. Na 18. květen měla připadnout další z pravidelných návštěv u lékaře. Nemohli jsme se jí dočkat, gynekolog nám totiž slíbil, že nám oznámí, zda to bude chlapeček, anebo holčička. Ani nás nenapadlo, že bychom se měli dozvědět nějakou špatnou zprávu. Ta však byla strašlivá: vodnatelnost a téměř úplná absence mozku u dítěte... Bylo nám řečeno,

že malíčkové nemá žádnou šanci na přežití. Umřít prý může každým okamžikem, nejpozději pak ihned po porodu, když nebude schopno dýchat, sát, vidět atd. Gynekolog proto vystavil doporučení k potratu.

Zhroutil se nám svět. Byli jsme dočista bezradní, nevěděli jsme, co bude dál. Ničemu z toho, co jsme se dozvěděli, jsme nemohli uvěřit. Dcera se sesypala. Prohlásila, že to všechno musí co nejdříve skončit, že to nevydrží a dá na radu gynekologa. Věděla jsem, že potřebuje mou pomoc, avšak měla jsem na věc zcela opačný názor. Navzdory obrovskému smutku a trápení, jež jsme prožívali, jsem se snažila na dceru působit tak, jak nejlépe jsem uměla, aby si nepotřísnila ruce krví vlastního dítěte. Pán Bůh mu dal život, proto ať on rozhodne, kdy se skončí. Nikoliv ona. Bylo to hodně těžké... Chodila jsem se radit s kněžími, protože jsem si s tím sama nevěděla rady.

Rodina, v níž se šťastně narodila Marcelína

*Marcelina Maria se narodila úplně
zdravá 15. října 2010*

Začali jsme chodit od jednoho gynekologa k druhému. Mimo jiné jsme zajeli i do Krakova, kde dceru prohlížel početný lékařský tým. Všude však jen potvrdili prvotní diagnózu. S mou dcerou to zatím šlo stále více z kopce, odmítala jíst, odmítala se stýkat s kýmkoliv, kdo nebyl členem domácnosti, nemohla spát. Když přece jen aspoň na chvíli usnula, probouzela se s křikem. Nevěděla jsem, co mám dělat. Prosila jsem Boha, aby má dcera neudělala nic, co by nebylo v souladu s jeho vůlí. „Pane, pomoz!“ volala jsem. Dnes vím, že Bůh mou modlitbu slyšel...

Přestože byla dcera rozhodnuta jít na potrat a znala už i datum přijetí do nemocnice, nakonec tam neodjela. Jeli jsme ještě k jinému gynekologovi. Diagnóza zněla stejně, nicméně tento lékař nám navrhl jiné řešení. Výslovně řekl, že by bylo dobré počkat do sedmého měsíce. Tehdy proběhne předčasný porod cisařským řezem, neboť hlavička dítěte bude velká na to, aby mohl porod proběhnout klasickým způsobem. Vysvětlil dceři, že takto nepodstoupí potrat. Řekl též, že dítě může umřít každým okamžikem.

Navzdory kříži, který jsme museli nadále nést, jsem byla šťastná, že se dcera rozhodla počkat.

Mám skvělou sousedku, která je mi vždy oporou. Pomáhala mi zvládat ty těžké týdny. Modlila se za nás a neustále opakovala: „Modli se, a všechno se může změnit.“ Přiznám se, že jednou jsem na ni už byla našťvaná a odsekla jsem: „Co se může změnit? Doroste snad mozek?“ Ona mi klidně odpověděla, že ano, že v to věří. Já takovou víru neměla. Vroucně jsem se modlila za dceru, leč v takovýto zázrak jsem nevěřila.

Dne 5. června jsem na nočním bdění ve městě Jaroslaw uslyšela z úst P. Józefa Witka slova poznání: „A nyní se budeme modlit za vytvoření chybějících orgánů.“ Okamžitě jsem věděla, že ta slova patří mně a mé dceři. Pověděla jsem to dceři a spolu se sousedkou, naším „andělem“, jsme začaly jezdit na různá místa a prosit Boha o pomoc. Sousedka prohlásila, že krom všech těch lékařů, co na světě jsou, je tady ještě jeden, nejdůležitější – Bůh, a že on může vše.

Dozvěděly jsme se, že v obci Krackowa žije kněz, který má pásek a kříž sv. Jana Pavla II. Jely jsme také za ním. P. Mięczyślaw tímto páskem ovinul břicho mé dcery a společně jsme se všichni modlili k Bohu o zázrak na přímlyvu našeho papeže.

Má dcera jezdila v mládí na různé oázy a rekolekce, jenže když se odstěhovala z domova, začala se od Boha vzdalovat. Sice jsem ji napomínala, avšak ona mi odpovídala, že ví, co dělá. Nyní, když měla nést kříž, si vzpomněla, že Bůh existuje a že na ni čeká. Znovu mu uvěřila. Od onoho momentu se její psychický stav úplně změnil. Začala žít normálním životem, vrátila se do zaměstnání, dokázala se dokonce i usmívat. Často chodila na mši svatou a také k pomníku sv. Jana Pavla II. a prosila ho o pomoc. Účastnila se mši svatých s modlitbou za uzdravení, jezdila do Krackowé a Jodłowky [poutní místo Panny Marie Utěšitelky – pozn. redakce]. Vysvětlovala jsem jí, že ne vždy se stane to, co bychom my chtěli. Pán Bůh ví nejlépe, co je pro nás dobré. Ona mi rozhodně odpovídala, že dostaneme podle toho, jak moc věříme.

Dne 21. července šla dcera ke gynekologovi, jenž ji poslal na cisařský řez. Byl

to tentýž lékař, který ji před pár měsíci poslal na potrat. Když ji nyní uviděl, velice se podivil, že je ještě těhotná. Byl přesvědčen, že při ultrazvuku uvidí velkou hlavu, ale k jeho údivu měla hlava normální rozměry, nadto nade vše v ní rozpoznal mozek. Neuměl ovšem stanovit, jak velký je a zda vůbec bude fungovat. Vodnatelnost zde byla i nadále, nicméně nepatrná. Nemám slov, abych popsala, co jsme tehdy prožívali...

Poslal nás do varšavského Ústavu pro matku a dítě (Instytut Matki i Dziecka). Lékař, který mou dceru přijal, po jejím vyšetření a seznámení se s dřívějšími vyšetřeními prohlásil, že za celou dobu, co pracuje v oboru, se ani v praxi, ani v odborné literatuře s podobným případem nesetkal. Řekl též, že to nelze nazvat jinak než zázrak. Vodnatelnost se zmenšila a mozek byl dokonce zvrátněný. Nabádal nás nicméně, abychom se neradovali předčasně, a dodal, že vše se ukáže až po porodu. My jsme však už mysleli jen a jen pozitivně.

Další týdny mýjely poklidně a my vyhlíželi s nadějí porod. Dcera byla pod neustálým dohledem ve varšavském Instytutu. A 15. října 2010 přišla na svět úplně zdravá Marcelinka Maria. Z 10 možných bodů dostala 10. Děkovali jsme Pánu Bohu, nemohli jsme tomu uvěřit, plakali jsme štěstím. U Boha není nic nemožného!

Chtěla bych, aby toto svědectví bylo apelem pro jiné matky čekající potomka, aby se navzdory složité situaci nerozhodly pro potrat. Nás tento kříž mnohému naučil. Nenesli jsme jej sami. Pomáhal nám sám Pán Ježíš, podporovalo nás plno skvělých lidí, které nám Bůh poslal do cesty. Gynekolog, který dceru jako první poslal na potrat, nám řekl, že už to nikdy neudělá, i kdyby situace vypadala ještě beznadějněji než ta naše.

Náš příběh chci zakončit krásnou krátkou modlitbou: „Miluji tě, Pane Ježíši, skládám ti díky, toužím jít za tebou každý den.“

Babička Anna

*Zdroj: Uratowani. Świadectwa
(díl 1.), Szczezinek 2022*

*Z Trwajcie w miłości 3/2023 přeložil -lr
(Redakčně upraveno)*

PRO DĚTI

BOŽÍ KLUK CARLO ACUTIS
Jean-Baptiste a Marie Maillard
Z francouzštiny přeložila Tereza Heiderová
Ilustrace Clémence Meynet
Revize překladu Kateřina Lachmanová

Kniha nabízí dvacet zajímavých „momentek“ ze života sv. Carla Acutise (1991–2006), který byl fascinován Ježíšem a úžasným Božím plánem s každým člověkem. Díky Carlovi se obrátili i jeho rodiče a mnozí další z jeho okolí. Zemřel jako patnáctiletý na vážnou nemoc. Je považován za patrona mladých „ajťáků“. Vhodné pro děti školního věku.

Paulínky • Váz., křídový papír, 215x255 mm, křídový papír, 80 stran, 349 Kč

PRO LEPŠÍ ŽIVOT S BOHEM

EMOČNĚ ZDRAVÁ SPIRITUALITA
Peter Scazzero • Z angličtiny přeložil Jiří Černý
Odborná revize Kateřina Lachmanová

Nelze být duchovně zralý a zároveň emočně nezralý: k tomuto závěru autor dospěl skrze bolestnou zkušenost se sebou samým i s lidmi, které se coby pastor multietnické komunity pokoušel vést ke Kristu a duchovně formovat. Jeho služba i rodinný život byly poznamenány emoční nezralostí a vnitřní rozervaností. Podobně jako mnozí z nás přehlížel a potlačoval své emoce, vyhýbal se konfliktům a neuměl přijímat své limity. Špatně snášel ticho a samotu před Bohem, dokonce i svou duchovní službu používal jako únik z Boží přítomnosti.

Paulínky • Druhý dotisk prvního vydání Brož., 125x200 mm, 264 stran, 295 Kč

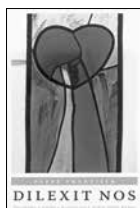
CÍRKEVNÍ DOKUMENT

DILEXIT NOS • ENCYKLIKA O LIDSKÉ A BOŽSKÉ LÁSCĚ SRDCE JEŽÍŠE KRISTA

Papež František • Z itaštiny přeložila Jana Hovorková
Odpovědný redaktor Pavel Mareš
Teologické konzultace Ctirad Václav Pospíšil

Tématem této encykliky jsou lidská a božská láska Srdce Ježíše Krista, náš duchovní život i život ve společenství tváří v tvář hektickému životnímu tempu, všudypřítomným novým technologiím a konzumnímu vnímání světa a našich vztahů. Papež uvažuje do hloubky i do šířky o srdci, protože právě v srdci, a ne ve sféře inteligence či rozumu, má skutečné kořeny veškeré snažení, vášně i rozhodnutí každého člověka. Vyšlo s církevním schválením.

Karmelitánské nakladatelství ve společnosti KatMedia, s. r. o. Brož., 130x200 mm, 136 stran, 169 Kč

JAK DÁL PO KŘTU DÍTĚTE • PŘÍRUČKA PRO RODIČE A KMOTRY

Aleš Opatrný • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

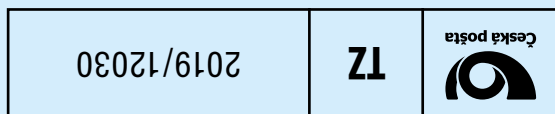
Jak můžou rodiče a kmotři pomoci dětem a dospívajícím s tím, aby důvěřovali Bohu a navázali vztah s Ježíšem Kristem? Odpověď není jednoduchá. Celé dobrodružství ovšem začíná křtem a pak pokračuje. Autor nedává univerzální recept, „jak na to“, avšak ukazuje na zásadní věci, na které je dobré dbát, aby dar křtu nebyl zbytečně zmařen. Součástí knížky je i užitečná příloha obsahující pravdy víry, základní modlitby a doporučené knihy.

Karmelitánské nakladatelství ve společnosti KatMedia, s. r. o. Brož., 102x165 mm, 88 stran, 149 Kč

Objednávky knih – tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.